

Bir Dem Sonbahara Sone

– Kasvetli · 24 Mart 2021

Ana-avrat küfürlerinin sonu yok
Hüsrânlarımın.
Sofistik düşüncelere;
Tek adres beni gösteriyor yarın.
Bir iflasın eşîğinde titremekte,
Kimsesiz,
Çırılçıplak ortada kalmış umutlar.
Tırnakları kirli yaşlı kadının fallarında,
At başı koşuşturmalarına devam etmekte
Buruksanmalar.
Parasını ödeyemediğimdendir
Otel kapısının önüne bırakıveren
Kafası atmış hancıya sormak lazım;
Otelden kovuluş sırasında kaçınıcıyım.
Eller cepte senfonisi;
Nasıl musallat oldu bana.
Halime gülüyor,
Bıraksam yerlere yıkılacak
Bir ayağı kırık tahta masa.
Eski renklerin muhabbetleri tur atıyor
Gecenin koynunda.
Paragraf başlarından da,
Uçup gitmiş bir cümle anlamlar.
Dar alanda kısa paslaşmalarla,
Yaşamı;
Ayakta uyutma çabasında sonbahar...

(22 Temmuz 2011-9.şiiir kitabımdan)